

קיג. שמעתי מאדוני אבי זקני זללה"ה על פסוק (תהלים קי"ט) ואתהלכה ברחבה
 כי פיקודיך דרשתי, היינו דוד המלך עליו השלום התפאר את עצמו
 שהיה יכול לילך צב) בשווקים וברחובות, והטעם כי פיקודיך דרשתי, היינו שלא היה
 דורש מעולם כי אם יחודים וזה היה כל מגמותיו תמיד שיוכל לייחד קודשא בריך הוא
 ושכינתיה:
 קיד. צריך לעבוד את השם יתברך בכל כחו, שהכל הוא צורך, מפני שהשם יתברך
 רוצה שיעבדו אותו בכל האופנים, והכוונה כי לפעמים האדם הולך ומדבר
 עם בני אדם, ואז אינו יכול ללמוד, וצריך להיות דבוק בהשם יתברך ולייחד יחודים,
 וכן כשהאדם הולך בדרך, ואינו יכול להתפלל וללמוד כדרכו, וצריך לעבוד אותו יתברך
 שמו באופנים אחרים, ואל יצער צג) את עצמי בזה, כי השם יתברך רוצה שיעבדוהו

מקור מים חיים

יחודים וקישוטי השכינה, ובפרטות דין העיר,
 צדיק, יזהר להעלות כל האותיות והטענות ששומע
 מבעלי דינים אל שורש אור התורה בשכל
 נפלא, ולפעמים אף גוי בשוק [עין בסמוך
 בהגה צ"ד ובסגל באות קכ"ב] אומר לו
 עתידות ודברים שבכל האלים, שומע אני, מלכות,
 את דברי ארמון, והבן היטב, עכ"ל:

צא) מה שרמו על הטעם נראה שהוא מה
 שהעתיקתי לקמן בס' ואחתנן באות ס"ב שהדיבור
 הוא קירוב הגורם לווג ע"ד שאמרו קול באשה
 ערוה ע"ש, עין מה שכתוב בסמוך בהגה
 צ"ד ע"ש היטב:

צב) עוד בס' דמ"א בליקוטים ד"ה אין לך,
 וז"ל, אמר הבעש"ט שוקים הוא חכמה
 ורחובות הוא בינה כ"ר ע"ש:

ובס' נתיב מצותיך נתיב אמונה שביל ג'
 אות א' וז"ל, כמו שאמר מרן אלקי אור
 ישראל ואתהלכה ברחבה, שאני יכול לילך
 בשווקים וברחובות לדבר עם כל אחד, והטעם
 כי פיקודיך דרשתי, דהיינו שאני דורש מעולם
 יחודים וקישוטי השכינה להעלות אברי השכינה,
 ואני מאמין באמונה שלימה שאין שום דבר
 קטן וגדול בלתי חיות ורצון אין סוף ברוך
 הוא, חיות אלהות, אלא שהוא בהסתרה מחמת
 עונות ופשעים, וכשאדם עושה תשובה, יאמין
 שיתגלה עליו אורו הגדול מתיקות עריבות
 אור עליון בלי טעות מקליפת נגה, וכיון
 שכל תנועה וחיות הוא מאור אין סוף, ידקדק
 על כל תנועה שיהיה לשם שמים בלי פנייה,
 ויקבל כל אדם בשמחה ובלב שמה יעשה
 יחודים בכל דבר קטן וגדול וטוב לו עכ"ל:

צג) ועוד עין לקמן בפרשתנו את קנ"ד,
 ובס' נח את ה', מה שהעתיקתי עוד בענין זה:

בכל האופנים, פעמים באופן זה ופעמים באופן זה, לכך הודמן לפניו לילך לדרך, או
 לדבר עם בני אדם, בכדי לעבוד אותו באופן הזה:
 קטו. גודע לבעלי בינה לעשות יחוד גם בסיפורי דברים שעם חבירו צד) כמו
 שמעתי ממורי (בברכות דף כ"ד ע"א) קול באשה ערוה וכו', ולהסיר
 העצבות יפקח באיזה עסק ויהיה גם כן יחוד, גם כשרואה דבר מכוזר באדם, או
 שיבטל אותו מתורה ותפלה, יבין שהוא מהשם יתברך, לתועלת שלו, כאשר כתבתי צה)
 בקונטרס אחרון יעו"ש:
 קסו. שמעתי בשם הבעל שם טוב ז"ל מפני מה אנו רואים אישים פועלי און ידברו
 בצוואר עתק בגאווה ובוז על אנשים משכילים, דברי ריבות וכזבים צו),
 הם הם דיבורים שלהם בעצמם, על שיש להם דיבורים נפולים, שלא שמרו פיהם
 ולשונם, ועתה נתלבשו אלו הדיבורים ברשעים האלה להלשין עליהם וכו'.

(אור המאיר חקת ד"ה ויסעו מהר ההר).
 קח. ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם וגו', ש"מ [נראה
 שהוא ר"ת שמעתי ממורי] כי אף על פי דאין מקרא יוצא מידי פשוטו, ששם

מקור מים חיים

צד) וזה לשון הרב בס' לקט אמרי פנינים
 דר"ט ע"ב, ונדע לבעלי בינה לעשות יחוד
 גם בשמיעת סיפורי דברים של חבירו ובסיפורי
 עניינים עם חבירו, כי גם שם יש עולמות
 ונשמות ואלהות [ענין עולמות ונשמות ואלהות
 העתיקתי לקמן בס' נח את ט"ו ע"ש] ותקשר
 נפשך באלהות שבכל הדברים, מה שאין כן
 קול באשה, בלתי חיות, הם ערוה [א"ה,
 מלשון זה שכתב הרב מה שאין כן קול באשה,
 נראה שכוונתו לפרש בזה, הרמו של הרב
 תו"י, שרמו במה שפירש הבעש"ט על דרך
 זה, לשון קול באשה ערוה, וסתם ולא פירש
 מה שפירש בזה, לכן דעת הרב לומר שזהו
 מה שפירש הבעש"ט קול באשה היינו קול
 שהוא בלא חיות, וזהו שכתב התו"י כמו
 ששמעתי ממורי קול באשה כ"ו והגם שלא
 נמצא ביאור זה מסורש בשם הבעש"ט, המציא
 הרב ז"ל מדעתו הגדולה פירוש זה כדי שיהיה
 המשך ושייכות מן דרוש קול באשה עם מה
 שנודע לבעלי בינה לייחד בכל הדברים, אבל
 אני עני בדעת אילו היה לי רשות לדבר
 בפני גדולים הייתי סובר שמה שרמו בתו"י
 על מה ששמע בביאור קול באשה הוא מה
 שהוכיר בתו"י בסופו דר"ט ע"ב שיש בענייני
 זוג הנשמי ג' סוגים, ואחד מהם הוא הדיבור
 שהוא קירוב הגורם לווג כמו שאמרו חמשה
 דברים באשה ערוה קול באשה ערוה כ"ו
 ע"ש העתיקתי לקמן בס' ואחתנן את ס"ב
 ע"ש, ועל זה רמז הרב תו"י כאן שכמו בגשמי

יש בקול שייכות ליחוד וווג שלכן נקרא
 הקול עצמו ערוה וווג כן הוא ברוחני
 שיש ווג בקול, וכן ג"ל שזהו הטעם שרמו
 עליו הרב התו"י שהעתיקתי לעיל בפנים את
 קי"ב וכמו שכתבתי שם בהגה צ"א, כן נראה
 לי בעו"ה] ולפעמים כשמתגבר העצבות ויפקח
 באיזה עסק ודיבורים, הוא גיכ יחוד קודשא
 בריך הוא ושכינתיה, ולפעמים שומע מקול גוי
 בשוק מה שצריך לו לתיקון נפשו לשעתו, אז
 מהכאת פרסות רגלי סוסים, ומכל שכן רגלי
 אדם יבין אדם עתידות, וכן כשרואה דבר
 מכוזר, או שומע, על הכל ישים דעתו ולבו
 לשוב בתשובה ולתקן את אשר עוות, כללו
 של דבר אין לך ענין קטן וגדול בלתי
 השגחת המשניה, וכן לפעמים יש לו ביטול
 תורה ותפלה ומצטער על זה, יבין וידע שהכל
 מן השמים לתועלתו, שיתעורר יותר באהבה
 ובלב נשבר כי שויתי ה' לנגדי (תהלים ס"ז)
 אף דבר המגנב אותי, ודבר רע ויסוריני, הכל
 הוא מציאת השם יתברך, ורצונו כאיר שם, והוא
 נקבע אצלי בלתי שחחה אלא תמיד בדביקות,
 עכ"ל:

צה) עין בסמוך את קכ"א מה שהעתיקתי
 מענין זה וע"ז רמז הרב בתו"י מה שכתב
 בקונטרס אחרון ע"ש היטב:
 צו) עין לקמן פ' נח את ס"ב ושם בהגה,
 ואות קנ"ז ושם בהגה קנ"א ד"ה וכלל העולה,
 עוד עין לקמן פ' לך את ל"ג עין שם היטב
 ובס' מצורע את כ"ד בענין אשר שלט האדם